

b.v. *Echium vulgare*, althans in de duinen, zeer gezocht is door *Metopsilus (Deilephila) porcellus* L.

Schovenhorst, Putten (G.), October 1929.

J. TH. OUDEMANS.

Chrysophanus dispar Haw. in het Naardermeer.

In aansluiting aan hetgeen ik in de Ent. Ber. No. 169, pag. 2, betreffende *Chrysophanus dispar* beloofde mede te deelen, wil ik thans het volgende daaraan toevoegen.

Op 30 Juli 1929 heb ik, in gezelschap van de Heeren G. A. GRAAF BENTINCK en R. A. POLAK, het Naardermeer bezocht, met het doel, te constateeren, of er ook *dispar*-vlinders vlogen. Wij hebben van 11 tot ongeveer 3 uur ter plaatse goed rondgekeken, doch hebben geen enkelen *dispar*-vlinder kunnen ontdekken, hetgeen vermoedelijk te wijten was aan den hevigen wind, die, toen wij ter plaatse waren, kwam opzetten. Ook zochten wij nog op de zuringplanten, waarop de 14 overwinterde rupsen waren uitgezet, naar pophulzen, doch ook hiervan was niets te bespeuren. Na dien datum ben ik niet meer in de gelegenheid geweest, het terrein nog eens te bezoeken.

Gezien het negatieve resultaat, is het gewenscht, en ook mijn plan, om in het voorjaar van 1930 de proef op grootere schaal te herhalen. Het laat zich aanzien, dat er dan meer kans op succes zal bestaan, daar ik momenteel over een zeer groot aantal rupsen beschik, die, naar ik hoop, den winter met goed gevolg zullen doorstaan. Ook hierover hoop ik ter gelegener tijd het resultaat bekend te maken. Moge de uitslag dan gunstig zijn.

Amsterdam, October 1929.

J. H. E. WITTPEN.

Vanessa urticae L. ab. alba Ray.

Een der Amsterdamsche verzamelaars, de Heer P. N. SINT, ving einde Augustus van di jaar, in de onmiddellijke nabijheid der hoofdstad, een albinistisch exemplaar van *Vanessa urticae* L., dat wel verdient, nader omschreven te worden. Op de bovenzijde der vleugels is de zwarte teekening geheel normaal; de grondkleur is echter, in plaats van oranjerood, zuiver wit. Onderzijde normaal. Het dier, dat zich in

volkomen gaven toestand bevindt, is een prachtexemplaar van de zeer zeldzame ab. *alba* RAY, beschreven in: „Entomologist's Record etc.“, XXI, 1910, pag. 10.

Amsterdam, September 1929.

B. J. LEMPKE.

Dianthoecia compta F.

Op 11 Juli van dit jaar ving ik op electrisch licht in mijne woning een sterk afgevlogen ex. van *Dianthoecia compta* F. Deze soort had ik hier nog nooit waargenomen; wel bezit ik o.a. vele ex. afkomstig van Nijmegen, gekweekt door Dr. H. J. LYCKLAMA à NIJEHOLT, die deze met zijne bekende welwillendheid ter mijner beschikking stelde, zoomede eenige voorwerpen uit Kerkrade, afkomstig van den Heer LATIERS.

In de hoop, van dit dier, dat een ♀ bleek te zijn, eieren te verkrijgen, begon ik met eene poging, om het te voeden. Zeer vele malen heb ik dat, vooral bij *Noctuïden*, met succes beproefd. Daartoe plaats ik op een ondergrond, die geen water opneemt, b.v. op een schoteltje, een stuk glas, of iets dergelijks, een klein hoopje suikerkristallen, die met een paar druppels water bevochtigd worden. De vlinder wordt er vlak bij gezet, waarna over een en ander een groot model doosje met glazen bodem gestulpt wordt. Dikwijls gaat de vlinder spoedig tot zuigen over, hetgeen zich aankondigt door tastbewegingen met de sprieten en het meer en meer zichtbaar worden van den zuiger. Geschiedt dit niet, dan kan men den zuiger gewoonlijk, zij het ook niet bij de eerste poging, zonder dat de vlinder al te veel tegenstribbelt, met eene naald of speld voor den dag brengen en met den top in de stooperige vloeistof deponeren. Dit gelukte nu met onze *Dianthoecia* volkomen, en wel tegen middernacht van 11 op 12, 12 op 13 en 13 op 14 Juli. Opvallend was de groote lengte van den zuiger.

Aangezien ik mij meende te herinneren, dat ik *Dianthoecia's* wel eens overdag had zien vliegen, beproefde ik op 14 Juli des namiddags te 4 (3) uur, of ook toen voedsel werd opgenomen. Niet alleen ging dit goed, doch de vlinder toonde zich bijzonder tierig, zoog met lust, en begon daarna het achterlijf buikwaarts te krommen, alsof hij